

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8141/2023
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Марко Николић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Јелена Заов Митровић, адвокат из ..., ради утврђења права службености и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1715/22 од 26.07.2022. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1715/22 од 26.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1715/22 од 26.07.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1346/21 од 06.12.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је постојање права стварне службености на послужном добру у својини тужиоца, непокретности на кп.бр. .., уписане у ЛН .. КО ... у корист туженог као власника повласног добра у површини од 1.194 м2 у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на кп. бр. .. уписану у ЛН .. КО ... исплати 29.487,00 динара са законском затезном каматом од 06.12.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 84.720,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1715/22 од 26.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је конституисање законске стварне службености због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца и накнада тужиоцу на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцу исплати накнаду и о застарелости права тужиоца на ту накнаду, донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године о правном основу предметног потраживања. Делом ревизијских навода се заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари ради утврђења права службености и накнаде поднета је 08.02.2021. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара. У поднеску од 24.11.2022. године тужилац је преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио износ 29.487,00 динара.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**